

Podgórz to dzielnica zajmująca 10% powierzchni miasta, znajdująca się w jego lewobrzeżnej części. Od północy graniczy z Wisłą, a od wschodu ze Stawkami, od zachodu i południa granice dzielnicy wyznaczają natomiast granice urzędowe miasta. Dzielnicę tę zamieszkuje 5% wszystkich mieszkańców Torunia.

Mapa 46. Granice Podgórza

Źródło: Opracowanie własne na podstawie <http://www.google.pl/intl/pl/earth/>

Początkowo Podgórz funkcjonował jako wioska, niepowiązana administracyjnie z Toruniem. W 1611 roku uzyskał prawa miejskie. W swej historii miasteczko przeżywało liczne wzloty i upadki. W 1813 roku zostało doszczętnie spalone, natomiast w 1832 roku straciło prawa miejskie. W 1862 roku, gdy oddano fragment linii kolejowej Berlin – Warszawa, dla Podgórza, przez który ta linia przebiegała, rozpoczął się okres gwałtownego rozwoju. Podgórz odzyskał prawa miejskie dopiero w 1924 roku, by 01.04.1938 roku stracić je bezpowrotnie⁹⁸. W tym roku bowiem miasteczko zostało włączone do Torunia i stało się jedną z jego dzielnic.

Z uwagi na fakt pozostawiania przez wiele lat autonomiczną jednostką, zabudowa Podgórza w najstarszej jego części nadal przypomina zabudowę odrębnego miasteczka – w centrum znajduje się ratusz wybudowany w 1907 roku (obecnie siedziba Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej), naprzeciwko niego budynek, w którym mieści się Dom Muz i Biblioteka, stanowiące kulturalny zakątek dzielnicy. W bezpośrednim sąsiedztwie przy bocznicy kolejowej, w miejscu po wyburzonych browarach znajduje się skwer.

⁹⁸ Ustawa z dnia 8 kwietnia 1937 r. o zniesieniu miasta Podgórza w powiecie toruńskim, województwa pomorskiego i włączeniu go do miasta Torunia w tymże województwie (Dz. U. 1937 nr 29 poz. 217). Ustawa weszła w życie 01.04.1938r.